

17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010

«ΚΙΝΗΤΡΑ ΓΙΑ ΜΑΘΗΣΗ»

η αλλιώς «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ/ΤΗΝ ΕΦΗΒΟ/Η»

Όλοι γνωρίζουμε ότι ένα από τα δυσκολότερα στην εκπ/ση είναι να δημιουργήσουμε κίνητρα στο μαθητή για μάθηση. Αντίστοιχα εξίσου δύσκολο είναι να δημιουργήσουμε κίνητρα στον έφηβο για δημιουργικό χρόνο.

Κατά τη γνώμη μου απαιτείται να αφιερώσουμε πολύ πολύ χρόνο σε εκείνον.. Αρχικά για να τον εξημερώσουμε, να πεισθεί ότι δεν είμαστε ένας από όλους τους ενήλικες, αλλά "ο" ενήλικας που ενδιαφέρεται και ανησυχεί για το μέλλον της κοινωνίας και επειδή ακριβώς ανησυχεί "μεριμνά" με το να σκύβει διακριτικά πάνω από τα προβλήματα και τις εφηβικές αναζητήσεις. Λέξη κλειδί το επίρρημα "διακριτικά".....

Ένα παράδειγμα: Στους σχολικούς περιπάτους που τυχαίνει να συνοδεύω, συνηθίζω να παρατηρώ τους μαθητές ως προς τη διαχείριση του χρόνου τους και τις δραστηριότητές τους. Υπηρετώ σε νησιωτική περιοχή, ο συνηθέστερος προορισμός μας είναι προς τη Θάλασσα. Ένα μεγάλο ποσοστό μαθητών - μαθητριών... στα 97 περίπου τα 25 είναι με την τσάντα στην πλάτη και περιμένουν τότε θα εξαντληθεί το 3ωρο του περιπάτου ώστε να πάνε στα σπίτια τους! Πέντε με έξι μαθητές... ανάλογα με την εποχή φροντίζουν να κόβουν λεμόνια - ρόδια - ελιές.. ή όποιο άλλο εποχικό καρπό και με την εκτόξευσή τους κρυφά προς πάσα κατεύθυνση να "κάνουν πλάκα". Υπάρχουν εκείνοι οι μαθητές που θα παίξουν ένα ομαδικό παιχνίδι, εκείνοι που θα κάνουν περίπατο με άλλους συνομηλίκους συζητώντας και ανταλλάσσοντας απόψεις... Εκείνοι που θα απομονωθούν και απλά θα καθίσουν σε ένα πεζουλάκι χαμένοι στις σκέψεις τους.

Σε όλα αυτά εμείς είμαστε απόντες... Ένας από τους σκοπούς των σχολικών περιπάτων είναι να έρθουμε σε άλλου είδους επαφή με τους μαθητές μας: Να παίξουμε και εμείς μαζί τους, να συζητήσουμε όποιο θέμα εκείνοι συζητούν, να διαπιστώσουν ότι υπήρξαμε και εμείς ζωηροί ή επιφυλακτικοί, ότι και μεις βαριόμασταν και μεις πετάγαμε πετραδάκια κρυφά....

Αν ζητούσαμε από ένα μαθητή μας να μας δώσει έναν επαρκή λόγο, που κόβει από ένα "ξένο" δέντρο έναν καρπό και τον εκτοξεύει... αν με έπειθε... τότε θα πέταγα και εγώ ένα ρόδι μαζί του.

Το ζήτημα είναι να του δώσουμε τον χρόνο να μας πείσει. Να μάθουμε τι τον έκανε να φτάσει σε αυτή την δράση. Μπορεί όμως να είναι και κίνηση αντίδρασης....

Με λίγα λόγια... είμαστε οι ομαδάρχες εντός και εκτός σχολείου...Καθημερινές και Κυριακές.

Αν βαριόμαστε εμείς οι ίδιοι την έννοια του σχολικού περιπάτου, τόσο και περισσότερο θα την βαρεθούν και οι μαθητές μας. Και όλοι γνωρίζουμε ότι "αργία, μήτηρ πάσης κακίας".